

תדרוך

הסרט בטוויזיה

*** פורצי הסכרים (אנגליה) - סרט מלחמתי טוב על חיל האוויר הבריטי והדרך בה הצליח לפוצץ את סכרי גר' מניה הנאצית. עם מייקל רדגרייב וריצ'ארד טוד.

תל-אביב

*** הארורים (סטודיו, איטליה) - עלית הנאצים בגרמניה כפי שהיא מש' חקפת בקורות משפחת תעשיינים גדולה בגרמניה. רחבי-ימים ומרשים. במאי: לוקינו ויסקונטי.

*** ההודאה (פאר, צרפת) - סיפור האימים של ארתור לונדון, מנהיג קומניסטי צ'כי, שנידון יחד עם סלאנסקי במשפט-ראווה ונמצא אשם רק משום שה' מפלגה החליטה שהגיע זמנו ללכת. משחק ובימוי מעולים.

*** המסעדה של אלים (פריז, ארצות-הברית) - מבט מבוגר אל עולמם של היפויז' הלומותיהם וכל מה שגורם לכך כי לא יתגשמו לעולם. הבמאי: ארתור (בוני וקלייד) סן.

ירושלים

*** גבירתי הנאווה (אוריון, ארצות-הברית) - המחזמר המפורסם ב' גירסה מסוארת, בימוי מלוטש של ג'ורג' קייקור ומשחק יוצא מן הכלל של רקט האריסון.

*** אנטוניוניו זאברסקי (אר' נון, ארצות-הברית) - תאור של אמריקה כפי שהיא משתקפת בעיניו של אינטלק'ט שואל אירופי, שלא החליט עדיין מה יחסו למציאות שמעבר לאוקיאנוס.

חיפה

*** יום לפני הכניעה (רון, ארצות-הברית) - הקנה חזרת של סרט מלחמתי רחב מימדים על הקרב הגדול הא' זרזן במלחמת העולם השנייה. אסטרטגית ישרון משכנעת.

כוכבים

שני תפקידים

שהוחמצו

עולם הכד הוא עולם מזור מאוד. שחק' גים מוכנים להקריב הכל למען תפקיד מוצ' לח ומאבדים אותו לעיתים בגלל סיבות ש' איש לא היה חושד בקיומן. זה מה שקרה לשחקנית הצעירה ברנדה ואקאר, אשר גילמה את נערת השעשועים הקונה את שירותיו של ג'ון היט בקאובוי על חצות. ברנדה הזומנה למלא תפקיד ראשי בסרטו של קירק דאגלס קרב אקדו' חים, והנה לפתע מסתבר שכל העיסקה ב'סלה.

מה הסיבה? זאת נערה יוצאת מן הכלל ונחשקת בחסדו, מסביר קירק דאגלס, אבל בוי, מייקל, מאוהב בה עד כדי כך, שאילו הייתי מתעלס עימה בסרט, הייתי חש כ' אילו התעלסתי עם בתי". מסקנה: כוכב' גיות, אל התקרבו לבניהם של כוכבים מפורסמים. זה עוד יכול לעלות בתפקיד שונן.

יעוד תפקיד שהוחמץ. בסרט שעשה סטיב מקיני על מירוצי המכוניות בלה' מאנס, מירוצים הנמשכים עשרים וארבע שעות רצופות ומהים את אחד המיבחנים הקשים ביותר לנהיגים מיקצועיים, נועד תפקיד חשוב לנהג ממוצא איטלקי. לאחר חינושים מרובים, הוצע התפקיד לזמר זיל' בר בוק, שהוא דמות מוכרת ואהודה ב' ארצות-הברית (וזה שיקל חשב בבחינת שדקן). בקו רצה מאוד לומר כן, אלא ש' התחייב לסיבוב חזר של הופעות. עברו צריך היה לכתוב חומר חדש, וגרוע מכל, הוא נתקף במחלת קיבה מיסטורית שיתקה אותו למשך זמן ממושך למיטה. וכך הלכה הדוממות של טז לאיבוד.

מוסמכת

בענייני אהבה

גימים טרופים אלה, כאשר הגיל הנכון ביותר נע בין שמונה-עשרה לעשרים-ושתיים

הו רחל, רחל!

רחל (רוי) המקוננת

והדימויים הרבים הצצים על כל צעד ושעל בסרט, נראים לא פעם כאילו הודבקו לסיפור כדי שיחיה עד אורך של סרט מלא, ולאידווקא משום שהיה צורך חיוני בהם. החלק המוצלח ביותר בסרט הוא המלל שמלווה אותו, בעיקר משום שהוא רצוף ציטטות מרחל. אלא שלשם כך אפשר לקרוא את שיריה ואין צורך ללכת לקולנוע.

לאנקסטור והנהפכה

האינדיאני נוקם במימסד

בה מן האקטואליות, משום שהוא מתאר את סוג המה' פנים הקמים נגד המימסד ונלחמים בו עד חורמה, שהם היום באופנה. ולמען האמת, מעטים מן הסרטים הנעשים היום מצליחים להגיע לתוצאה משכנעת יותר.

אפאש (תמר, תל-אביב; אר' צות-הברית) - הוא אחד המע' רבונים הראשונים אשר הציגו את האינדיאני כאדם בעל חווייה מעוגנת בזמן מוגדר. ולא כסתם רוצח צמא-דם המקשט את הבד בנוצותיו ואח פס-חוקל בצריחותיו.

הבמאי רוברט (12, הנועזים) אלדריץ' בחר סיפור על ראש שבט צעיר, אשר אינו מסכים לכוף ראשו עם כל שאר בני גזעו, כאשר אלה נכנעים לצבא האמריקאי ו' מובלים לשמורות טבע. בהן אינם יכולים עוד לצוד, לרכב חופשיים ולחיות כבני-חורין. האינדיאני הצעיר נמלט מן השמורה ויוצא למלחמה פרטית נגד הצבא ונגד כל מי שמנסה להגביל את החופש הפרטי שלו. סיפורו של מל' חמה נואשת זו, שנועדה למלכתחילה לכישלון, מועלה על הבד בעוצמה דרמטית רבה ועל אף כל מעשיו הפראיים של בן השבט הזורע מוות סביבו, הוא מתקבל בסופו של דבר כדמות מרשימה ואצילה יותר מכל שומרי החוק הרודפים אותו. ואם לא די בכך, הרי שהדרך בה מגלם ברט לאני קסט, הצעיר עדיין, את התפקיד הראשי, מהווה חווייה קולנועית בפני עצמה.

אף כי הסרט הוא כבר בן שש-עשרה שנה, יש בו הר'

תחליף לחופשה בריבירה

הברונית (זיל) משתוללת

הצילומים הנפלאים של הנרי דקא ומבימוי שוטף וחלקלק של ז'אן (ג'וני בלינדה) נגולסקו הוותיק, אחד מאמני הרגשות של הוליבוד בשנות הארבעים והחמישים. מי שעיף כבר מכל הרציחות, הצריחות והעצבנות שב- אופנה, יוכל לנוח מעט ולהשתכשך בחברה הגבוהה.

שלום ולהתראות (תל-אביב, תל-אביב; ארצות-הברית) - הוא אחד מאותם הסרטים שנעלמו כמעט לחלוטין מתעשיית האשליות: קומדיה רומנטית צבעונית, עם הומור שאינו נועז מדי, עם נופים מקסימים, שחקנים יפים, דורות-פאר ועלילה שמשקלה כבועת-סבון. אין כאן כל כוונות נשגבות, אין משמעות נסתרת מאחורי הדברים, אין תעלולים טכניים ויומרות אמנותיות - בוודאי שאין. פשוט, אמצעי לבילוי שעתיים בלתי-מחייבות. סרט כמו שהוליבוד היתה מרבה לעשות לפני כמה שנים, ואינה מעזה עוד לעשות היום.

גיבורי הסרט הם שניים: אנגלי צעיר הצד מיליונרים הנתונים במצוקה בבתי ההימורים המפוראים של הריבני' רה, קונה מהם את מכוניתיהם בזיל-הזול ומוכר אותן אחר-כך לסוחר-מכוניות ממולה, ונערה צרפתייה מקסימה, הנשואה לאיש החברה-הגבוהה, אציל, המבוגר ממנה.

הסיפור נודד מקאן לפאריס, מפאריס למאריסי, מווילה מפוארת אחת לשנייה, ממכונית, לבנטלי" למכונית, אסטון מארטינו", מ"רולס-רויס" עתיק ל"בוגאט" היסטורית. הצופה אינו חייב להתאמץ, הוא יכול להנות מקלסטר פניה הנאה והסימפטי של ג'וניב זיל (ראה, "כוכבים"); מן האוסף המרשים של מכוניות-פאר מכל הסוגים; מן

בשנות השבעים? כיצד תתנהג, ומה אפשר לצפות ממנה?

לחפש הדרכה ומורה-נבוכים לקראת עולם המחר. למשל, יהיו פני הגערה המצליחה

מי שאינו מאמין, יכול לשאול כל סטודנט באמריקה, וכאשר עצם המילה "מוסר" מע' לה באחיר ריח של נפטלין, הולכים הכל